

Arrest

nr. 289 093 van 22 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, achttien jaar oud te zijn, etnisch Pashai te zijn en het soennitisch geloof te belijden. U bent geboren in Kotga, gelegen in het district Dara-I-Nur van de Afghaanse provincie Nangarhar, en hebt daar altijd gewoond tot aan uw vertrek uit Afghanistan. In Afghanistan bent u nooit naar school geweest. Wel heeft u één jaar religieuze lessen gevolgd in de lokale moskee waardoor u een beetje Pashtou kan lezen. U hielp uw vader door samen met hem te werken op de velden die jullie hadden. In uw vrije tijd speelde u geregeld cricket.

Uw problemen begonnen omwille van het werk dat uw broer E.(...) deed. Hij werkte voor de politie in een controlepost, gelegen in het district Chaparhar. Ongeveer zeven jaar geleden was er een gevecht tussen de taliban en de politie waarbij uw broer en een talib om het leven kwamen. Drie of vier jaar na uw broer zijn dood gingen de taliban twee keer naar het dorpshoofd om te zeggen dat u hen moest helpen en vervoegen. Het dorpshoofd gaf dit nieuws door aan uw vader maar uw vader zei dat het niet mogelijk is omdat de taliban uw broer vermoord hadden. Uw ouders hielden deze twee benaderingen door de taliban verborgen voor u omdat ze vonden dat u nog te jong was om dit te weten. Later ontvingen jullie een brief van de taliban waarin stond dat u dezelfde gevolgen zou ondergaan als uw broer als u niet deed wat u opgedragen werd. Uw ouders hielden deze brief ook verborgen voor u. Ongeveer een maand later ontvingen jullie een tweede brief van de taliban. Uw ouders vertelden toen wat er allemaal gebeurd was. U was redelijk bezorgd en bang toen u dit nieuws vernam. U bleef veel binnen en begaf zich ongezien naar de moskee gedurende de dag omdat de taliban alleen 's nachts aanwezig waren in het dorp. Na een tijd kwamen de taliban langs bij u thuis. Uw moeder deed de deur open en werd vervloekt door hen. Ze vroegen waar u was en uw moeder antwoordde dat u bang was en uit het huis gevlucht was. De taliban reageerden hierop door te zeggen dat u overhandigd moest worden aan hen. Als uw ouders het niet deden dan stond niet enkel uw leven op het spel maar ook dat van uw familie. Nadat de talibs dit zeiden vertrokken ze. Hierna besloot u mee te gaan naar het huis van uw maternale oom die vervolgens een smokkelaar regelde waarna u vertrok uit Afghanistan. Recent, nu ze het volledige land ingenomen hebben, zijn de taliban nog eens bij u thuis langsgekomen om te vragen naar u.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban.

U heeft Afghanistan verlaten in het jaar 2018. U reisde via Iran naar Turkije waar u een jaar verbleef en gewerkt hebt. Daarna reisde u via Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u aankwam op 15 juli 2020. Uw verzoek om internationale bescherming (VIB) diende u in op 3 augustus 2020.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: Een kopie van uw vader zijn taskara, een kopie van uw moeder haar taskara, twee originele dreigbrieven van de taliban, twee foto's van uw broer E.(...) (2), twee kopieën van documenten met betrekking tot het werk van uw broer voor de overheid, een originele brief geschreven door uw vader aan de ontwikkelingsraad van Kotga die vervolgens de neergeschreven feiten bevestigen, een originele brief geschreven door de dorpsouderen die feiten bevestigen en de originele enveloppe waarin u de documenten toegestuurd kreeg. Daarnaast legde u ook een arbeidsovereenkomst van uw werk, hier in België, neer. Tijdens het persoonlijk onderhoud toonde u een video, gemaakt door de taliban, via uw gsm waarin uw overleden broer te zien is. Deze video werd nadien niet overgemaakt aan het CGVS.

Op 2 september 2021 maakte uw advocaat uw opmerkingen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. De beslissing die u immers werd betekend door de Dienst Voogdij, stelt dat u ouder dan achttien jaar bent, vermoedelijk 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar (Administratief dossier). Dat u heden nog steeds verklaart geboren te zijn in 2003 en als minderjarige binnengekomen te zijn in België (CGVS, p. 5), blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Omdat u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, tast bovendien uw algemene geloofwaardigheid aan.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban omdat u niet deed wat u werd opgedragen door hen, ze namelijk vervoegen. Het feit dat de taliban u willen rekruteren linkt u aan uw broer. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongelooftwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook komt uw aanvraag zeer weinig doorleefd over, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Ten eerste dient gesteld te worden dat u in het geheel niet aannemelijk maakt dat de taliban u zouden willen rekruteren omwille van uw broer (CGVS, p. 16). Zo gaf u duidelijk te verstaan eigenlijk niet te weten waarom de taliban een doelwit van u gemaakt hebben. U heeft slechts een vermoeden dat het is omwille van uw broer (CGVS, p. 20). U dient er echter op gewezen te worden dat dit louter een veronderstelling is aangezien er geen enkele link aanwezig is tussen uw problemen en deze van uw broer. Mocht er werkelijk een verband zijn dan is het niet logisch dat de taliban drie à vier jaar zouden wachten om u te benaderen nadat ze uw broer gedood hebben. Het is namelijk niet logisch dat de taliban zolang zouden wachten om dergelijk iets te doen, te meer u ouder was dan u zei en bijgevolg niet echt een kind meer was voor uw vertrek. Waarom de taliban u dus wilden rekruteren blijft onduidelijk. Aan het motief dat u ervoor aanhaalt (uw broer) kan immers weinig geloof gehecht worden.

Bovendien dient u erop gewezen te worden dat uw verklaringen aangaande uw broer E.(...) niet overeenstemmen met wat neergeschreven staat in de door u neergelegde documenten. Zo blijkt uw verklaringen dat uw broer omkwam gedurende een gevecht tussen de veiligheidstroepen en de taliban (CGVS, p. 12, 16). In de vertaling van de tweede dreigbrief en de brief geschreven aan de ontwikkelingsraad, door uw vader, staat er echter neergeschreven dat uw broer E.(...) de doodstraf gekregen had (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 2, 3). Aangezien uw verklaringen op dergelijk punt niet overeenstemmen met de inhoud van de documenten kan de authenticiteit ervan in twijfel getrokken worden. Hierdoor kan dus evenmin aangetoond worden dat de taliban u in navolging van uw broer zouden willen rekruteren. Deze incoherenties brengen de geloofwaardigheid van uw aanvraag in ernstige mate aan het wankelen.

Ook uit de volgende vaststellingen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Zo stelt het commissariaat-generaal zich ernstige vragen over uw verklaringen aangaande het door u verklaarde gedrag van de taliban. Zo is het eerst en vooral niet aannemelijk dat de taliban u zouden willen rekruteren. U was immers een jong persoon zonder enige ervaring en u had, volgens uw verklaringen, een broer die actief was bij de politie met wie de taliban een persoonlijke vete hadden. Dit was omdat uw broer blijkbaar destijds één van hun leden gedood had (CGVS, p. 16). Dat de taliban u nog zouden willen, gelet op de voorgeschiedenis, om hun rangen te vervoegen is al merkwaardig. Niet enkel dat ze u trachtten te rekruteren is moeilijk te geloven maar ook de wijze waarop ze dit doel probeerden te bereiken. De taliban gaven u namelijk geen keus. Ze dwongen u om zich bij hen aan te sluiten (CGVS, p. 16, 17). Het is nochtans niet logisch dat de taliban werkelijk dachten dat u zich vrijwillig naar hen zou begeven gelet op wat ze deden met uw broer in het verleden. Daarnaast is het ook niet aannemelijk dat de taliban personen die niet loyaal zijn aan hen zouden dwingen om hen te vervoegen. Ze zouden dergelijke leden nooit kunnen vertrouwen. De taliban is bovendien een zeer goed georganiseerde groepering. Dat ze Afghanistan in zeer korte tijd konden innemen bevestigt dit en toont aan dat ze geen tekort aan steun en leden hebben. Stel dat de taliban werkelijk leden nodig hadden dan kan verwacht worden dat ze dit op een andere manier aan zouden pakken. Zo zal de taliban eerst proberen om mensen te overtuigen van hun ideologie en een vertrouwensband op te bouwen. Bij u was dit allesbehalve het geval aangezien ze uw broer, volgens uw verklaringen, op brutale wijze gedood hadden en ermee dreigden u op dezelfde wijze te doden als u de taliban niet vervoegde. Heel zeker van uw loyaliteit konden ze, met andere woorden, niet zijn.

Daarenboven is het weinig aannemelijk dat de taliban u zoveel kansen en tijd zouden geven om weg te vluchten vanuit uw dorp. Zo verklaarde u dat er eerst twee waarschuwingen en twee brieven waren vooraleer ze naar uw huis kwamen (CGVS, p. 16). Wanneer de eerste waarschuwing kwam en hoeveel tijd er tussen de waarschuwingen zat weet u niet. Wanneer u de eerste brief en de tweede ontving kon u eveneens niet plaatsen in de tijd. U weet enkel dat de tweede dreigbrief een maand na de eerste brief geleverd werd en dat er wat tijd passeerde vooraleer de taliban nadien naar uw huis kwamen (CGVS, p. 18). Dat u de zaken amper kan plaatsen in de tijd komt weinig doorleefd over. Dat het lang geleden was en dat u analfabeet bent kan niet gezien worden als afdoende verklaring hiervoor (CGVS, p. 18). Zo werd vastgesteld dat u ouder bent dan dat u zich voordoet en dat u niet volledig analfabeet bent. U verklaarde namelijk op een gegeven moment een beetje Pashtou te kunnen lezen (CGVS, p. 9). Van

iemand die beweert dergelijke problemen gekend te hebben mag verwacht worden dat hij de zaken beter kan situeren in de tijd.

Toen de taliban naar uw huis kwamen was u aanwezig (CGVS, p. 18). De taliban vroegen aan uw moeder waar u was en ze zei dat u uit het huis gevlucht was en niet wist waar u was (CGVS, p. 19). Het is echter merkwaardig dat de taliban op dat moment het huis niet doorzocht hebben. Het woord van uw moeder volstond voor hen. Dit is nochtans merkwaardig aangezien ze u en uw ouders reeds heel wat kansen gegeven hadden en dit gespreid over een langere tijdsperiode. U kreeg dus nogmaals tijd om te vluchten. Het is bovendien onlogisch dat de taliban niet gewoon uw huis binnenvielen om u te komen halen. Het feit dat ze brieven konden neerleggen en langskwamen bij uw thuis wijst erop dat ze u perfect wisten te vinden. De taliban hadden trouwens eerder neergeschreven in de tweede dreigbrief dat ze u zouden zoeken en levend vangen ("pursue and capture alive") als u zich niet vrijwillig naar hen begaf (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 2). Dat de taliban toch zouden hebben nagelaten om het huis binnen te vallen, gelet op hun dreigende taal in het verleden, kan niet overtuigen. Uw verklaringen laten toe op dit punt eerder te concluderen dat de taliban wilden dat u zou vluchten wat eigenlijk geen steek houdt aangezien u verklaart dat ze u willen rekruteren. Het hoeft weinig betoog dat deze geschilderde gang van zaken niet kan overtuigen.

Het commissariaat-generaal stelt zich eveneens ernstige vragen over uw verklaringen omtrent het gedrag dat uw ouders stelden. Zo verklaarde u dat uw ouders het initieel verborgen hielden voor u dat de taliban u wilden. Het was pas na twee waarschuwingen en de tweede brief dat u te weten kwam dat de taliban u wilden (CGVS, p. 17, 18). Het houdt echter geen steek dat uw ouders het zouden blijven verzwijgen. Dat ze het niet zeiden omdat u bezorgd zou zijn is geen afdoende verklaring. Zo verklaarde u dat als de taliban u gekruist hadden of u zagen in persoon dat ze u gewoon meegenomen zouden hebben (CGVS, p. 17). Dat uw ouders dit verzwegen maar u dus wel blootstelden aan dergelijk risico telkens dat u buitenkwam is onlogisch. Er kan immers verwacht worden dat uw ouders u er wel van op de hoogte zouden brengen zodat voorzorgsmaatregelen genomen konden worden, in casu quod non. U was bovendien ook oud genoeg om zaken die u rechtstreeks aanbelangen te mogen weten. Dat uw ouders het verzwegen doet vermoeden dat ze de taliban hun eis niet serieus namen wat niet aannemelijk is gelet op de reputatie die de taliban heeft. Uw verklaringen omtrent hun gedrag komt bijgevolg weinig doorleefd over wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder kan geen geloof gehecht worden aan de benadering van de taliban na uw vertrek uit Afghanistan. U verklaarde dat de taliban slechts één keer, redelijk recent, nu ze het land ingenomen hebben langsgesproken zijn om te vragen naar u (CGVS, p. 21). Nochtans verklaarde u eerder dat de taliban zeiden, toen ze de eerste keer naar uw huis kwamen, dat als uw familie niet deed wat hen opgedragen werd niet alleen uw leven op het spel stond maar ook dat van hen (CGVS, p. 19). Dat ze u pas een tweede keer zouden komen zoeken na drie jaar is weinig geloofwaardig. Dat het is omdat ze nu recent het land ingenomen hebben is geen afdoende verklaring hiervoor (CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen bleek namelijk dat ze eveneens in staat waren om langs te komen toen ze het land nog niet ingenomen hadden. Daarnaast is het ook onlogisch dat uw familie verder geen problemen gekend heeft (CGVS, p. 14, 20). Hun leven werd namelijk ook bedreigd en ze hebben niet gedaan wat de taliban vroeg van hen (CGVS, p. 19). Dit doet weerom vermoeden dat de door u verklaarde problemen onbestaande zijn. Bovendien verklaarde u op een gegeven moment, toen u gevraagd werd hoe vaak de taliban bij uw thuis langsgesproken waren, dat ze slechts één keer gekomen waren (CGVS, p. 19). Dat u op dat moment geen notie maakte van de recente benadering is zeer merkwaardig en komt weinig doorleefd over.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen aangaande uw broer E.(...) verder afbreuk doen aan uw algemene geloofwaardigheid. U bent er namelijk op geen enkele manier in geslaagd om werkelijk aan te tonen dat uw broer E.(...) werkelijk actief was voor de politie. Zo trachtte u het commissariaat-generaal te overtuigen van zijn werk door enkele documenten en twee foto's neer te leggen (Administratief dossier – Groene map). De neergelegde foto's volstaan echter niet aangezien niet met zekerheid bevestigd kan worden dat het uw broer is op de foto. Er werd namelijk geen identiteitsdocument van uw broer neergelegd en ook geen foto van jullie twee samen. Over de neergelegde documenten die te maken hebben met uw broer zijn werk dient eerst en vooral gesteld te worden dat het nauwelijks serieus te nemen is dat u niet wist wat u precies neerlegde. Er wordt verwacht van verzoekers dat ze kunnen vertellen wat ze precies neerleggen en waarom, in casu quod non (CGVS, p. 3, 4). Zelf na vertaling blijft onduidelijk wat enkele neergelegde documenten precies moeten voorstellen. Zo blijkt uit de vertaling dat bij het ene document het begin ervan ontbreekt (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 6). Dat voorgaand document zagezegd aan uw broer

toebehoorde spreekt trouwens niet in uw voordeel. Zo staat er onder meer op dat de persoon in kwestie, een naam staat er niet op, een winkelier was in 1389 (= 2010) en afkomstig is van Qala-e shahi. De persoon werd volgens dit document gerekruteerd in 1385 (=2006) wat zeer onlogisch is aangezien uw broer toen pas 11 jaar geweest kon zijn (CGVS, p. 12). Dit document heeft bijgevolg geen meerwaarde om aan te tonen dat uw broer bij de politie zat. Integendeel, het versterkt enkel het vermoeden dat u gelogen hebt over het profiel van uw broer. Het andere document betreft een voedselkaart van een politieagent (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 7). Het is echter onduidelijk wat u hiermee tracht aan te tonen. Het document betreft bovendien een kopie en de startdatum van loonontvangst is duidelijk uitgewist met Tipp-Ex op het origineel (Administratief dossier – Groene map, kopie stuk 4). Dat u iets tracht te verbergen kan bijgevolg niet ontkend worden. Daarenboven blijkt uit vertaling van één van de bevestigingsbrieven, geschreven door uw vader, dat uw broer gediend heeft in het nationale leger (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 3). Het hoeft echter weinig betoog dat het Afghaanse nationale leger niet hetzelfde is als de Afghaanse politie. Dat uw vader zich over dergelijk iets zou vergissen is dus wel zeer merkwaardig. Deze vaststellingen komen weinig serieus over aangezien verwacht wordt dat uw verklaringen coherent zijn met de neergelegde documenten, in casu quod non.

In lijn met het voorgaande dient opgemerkt te worden dat er tevens geen zekerheid bestaat over het feit of uw broer al dan niet dood is. U toonde wel een video maar u bent er niet in geslaagd om aan te tonen dat de persoon in de video werkelijk uw broer is. Daarnaast verklaarde u dat er een certificaat tussen de documenten zat dat aantoonde dat uw broer gestorven is (CGVS, p. 22). Na vertaling bleek dit echter niet het geval te zijn. Zoals eerder aangehaald is het weinig serieus te noemen dat u niet weet wat u precies neergelegd heeft. Dit doet vermoeden dat u geen interesse hebt in uw eigen problemen en eveneens geen enkele moeite ondernam om uw relaas goed te onderbouwen. Deze en voorgaande vaststellingen zorgen ervoor dat u het CGVS niet hebt kunnen overtuigen van uw broer zijn profiel en zijn vermeende dood. Deze vaststellingen tasten uw algehele geloofwaardigheid verder aan.

Met betrekking tot de door u neergelegde dreigbrieven dient, in het licht van de bovenstaande observaties, gesteld te worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn en overeenstemmen met de inhoud van de documenten, in casu quod non. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Blauwe map). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde. Wat de door u neergelegde brieven betreft, waarin feiten bevestigd worden door de ontwikkelingsraad en dorpsouderen, dient aangestipt te worden dat deze een gesolliciteerd karakter hebben (Administratief dossier – Groene map, stuk 5, 6). Deze werden namelijk geschreven op vraag van uw vader nadat de feiten zich voorgedaan hadden, dus enkel in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Tot slot dient nog aangestipt te worden dat u verklaarde nooit asiel in een andere Europees land te hebben gevraagd (CGVS, p. 7). Nochtans dient hierbij opgemerkt te worden dat u landen zoals Griekenland, Italië en Frankrijk bent gepasseerd (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 32; CGVS, p. 21) zonder een VIB in te dienen. Dat u dit echter nagelaten heeft ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen aangezien verwacht kan worden dat een VIB gedaan wordt in het eerste veilige land waar u binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van uw verzoek liggen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De overige documenten die u hebt neergelegd kunnen deze beoordeling niet ombuigen. De taskara van uw vader, de taskara van uw moeder, een arbeidsovereenkomst van uw werk hier in België en de enveloppe waarmee u de documenten toegestuurd kreeg staan volledig los van de door u beweerde vrees. Met de opmerkingen die gegeven werden op de notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 02/09/2021, werd rekening gehouden bij de beoordeling van dit verzoek om internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan

te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EASO Country Guidance: Afghanistan** van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en

tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan**

Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van

Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie-richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, **UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security** van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sq_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Hij meent ook dat de rechten van het kind geschonden zijn zoals onder meer opgenomen in artikel 22bis van de Grondwet en in artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- UK Home Office “Country Policy and Information Nota, Afghanistan : Afghans perceived as ‘Westernised’ » juni 2021 (stuk 2);
- NANSSEN, Nansen Profiel 3-21 « Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek » (stuk 3);
- Human Rights Watch “Afghanistan: Taliban ‘Vice’ Handbook abusive, Discriminatory rules, ignored protections” van 29 oktober 2021 (stuk 4);
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022 (stuk 5).

2.2. Op 3 maart 2023 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments » van 4 november 2022.

Bij deze aanvullende nota voegt verwerende partij de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022.

2.3. Op 8 maart 2023 dient verzoeker aan aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- « Afghanistan COI Repository : 21/09/2021-28/09/2022 » van Asylos gepubliceerd op 6 oktober 2022;
- ACLED “Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 13 August – 9 September 2022”;
- ACLED “Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 10-16 September 2022”;
- ACLED “Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 17-23 September 2022”;
- ACLED “Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 24-30 September 2022”;
- ACLED “Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 12-18 November 2022”;
- ACLED “Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 19-25 November 2022”;
- ACLED “Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 26 November-2 December”;
- ACLED “Regional Overview: Asia Pacific december 2022”, van 2 februari 2023”;

Bij deze aanvullende nota voegt verzoeker ook nog foto's zijn van hemzelf en zijn broer.

2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban omdat u niet deed wat u werd opgedragen door hen, ze namelijk vervoegen. Het feit dat de taliban u willen rekruteren linkt u aan uw broer. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook komt uw verhaal zeer weinig doorleefd over, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Ten eerste dient gesteld te worden dat u in het geheel niet aannemelijk maakt dat de taliban u zouden willen rekruteren omwille van uw broer (CGVS, p. 16). Zo gaf u duidelijk te verstaan eigenlijk niet te weten waarom de taliban een doelwit van u gemaakt hebben. U heeft slechts een vermoeden dat het is omwille van uw broer (CGVS, p. 20). U dient er echter op gewezen te worden dat dit louter een veronderstelling is aangezien er geen enkele link aanwezig is tussen uw problemen en deze van uw broer. Mocht er werkelijk een verband zijn dan is het niet logisch dat de taliban drie à vier jaar zouden wachten om u te benaderen nadat ze uw broer gedood hebben. Het is namelijk niet logisch dat de taliban zolang zouden wachten om dergelijk iets te doen, te meer u ouder was dan u zei en bijgevolg niet echt een kind meer was voor uw vertrek. Waarom de taliban u dus wilden rekruteren blijft onduidelijk. Aan het motief dat u ervoor aanhaalt (uw broer) kan immers weinig geloof gehecht worden.

Bovendien dient u erop gewezen te worden dat uw verklaringen aangaande uw broer E.(...) niet overeenstemmen met wat neergeschreven staat in de door u neergelegde documenten. Zo blijkt uw verklaringen dat uw broer omkwam gedurende een gevecht tussen de veiligheidstroepen en de taliban (CGVS, p. 12, 16). In de vertaling van de tweede dreigbrief en de brief geschreven aan de ontwikkelingsraad, door uw vader, staat er echter neergeschreven dat uw broer E.(...) de doodstraf gekregen had (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 2, 3). Aangezien uw verklaringen op dergelijk punt niet overeenstemmen met de inhoud van de documenten kan de authenticiteit ervan in twijfel getrokken worden. Hierdoor kan dus evenmin aangetoond worden dat de taliban u in navolging van uw broer zouden willen rekruteren. Deze incoherenties brengen de geloofwaardigheid van uw verhaal in ernstige mate aan het wankelen.

Ook uit de volgende vaststellingen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Zo stelt het commissariaat-generaal zich ernstige vragen over uw verklaringen aangaande het door u verklaarde gedrag van de taliban. Zo is het eerst en vooral niet aannemelijk dat de taliban u zouden willen rekruteren. U was immers een jong persoon zonder enige ervaring en u had, volgens uw verklaringen, een broer die actief was bij de politie met wie de taliban een persoonlijke vete hadden. Dit was omdat uw broer blijkbaar destijds één van hun leden gedood had (CGVS, p. 16). Dat de taliban u nog zouden willen, gelet op de voorgeschiedenis, om hun rangen te vervoegen is an sich al merkwaardig. Niet enkel dat ze u trachtten te rekruteren is moeilijk te geloven maar ook de wijze waarop ze dit doel probeerden te bereiken. De taliban gaven u namelijk geen keus. Ze dwongen u om zich bij hen aan te sluiten (CGVS, p. 16, 17). Het is nochtans niet logisch dat de taliban werkelijk dachten dat u zich vrijwillig naar hen zou begeven gelet op wat ze deden met uw broer in het verleden. Daarnaast is het ook niet aannemelijk dat de taliban personen die niet loyaal zijn aan hen zouden dwingen om hen te vervoegen. Ze zouden dergelijke leden nooit kunnen vertrouwen. De taliban is bovendien een zeer goed georganiseerde groepering. Dat ze Afghanistan in zeer korte tijd konden innemen bevestigt dit en toont aan dat ze geen tekort aan steun en leden hebben. Stel dat de taliban werkelijk leden nodig hadden dan kan verwacht worden dat ze dit op een andere manier aan zouden pakken. Zo zal de taliban eerst proberen om mensen te overtuigen van hun ideologie en een vertrouwensband op te bouwen. Bij u was dit allesbehalve het geval aangezien ze uw broer, volgens uw verklaringen, op brutale wijze gedood

hadden en ermee dreigden u op dezelfde wijze te doden als u de taliban niet vervoegde. Heel zeker van uw loyaliteit konden ze, met andere woorden, niet zijn.

Daarenboven is het weinig aannemelijk dat de taliban u zoveel kansen en tijd zouden geven om weg te vluchten vanuit uw dorp. Zo verklaarde u dat er eerst twee waarschuwingen en twee brieven waren vooraleer ze naar uw huis kwamen (CGVS, p. 16). Wanneer de eerste waarschuwing kwam en hoeveel tijd er tussen de waarschuwingen zat weet u niet. Wanneer u de eerste brief en de tweede ontving kon u eveneens niet plaatsen in de tijd. U weet enkel dat de tweede dreigbrief een maand na de eerste brief geleverd werd en dat er wat tijd passeerde vooraleer de taliban nadien naar uw huis kwamen (CGVS, p. 18). Dat u de zaken amper kan plaatsen in de tijd komt weinig doorleefd over. Dat het lang geleden was en dat u analfabeet bent kan niet gezien worden als afdoende verklaring hiervoor (CGVS, p. 18). Zo werd vastgesteld dat u ouder bent dan dat u zich voordoet en dat u niet volledig analfabeet bent. U verklaarde namelijk op een gegeven moment een beetje Pashtou te kunnen lezen (CGVS, p. 9). Van iemand die beweert dergelijke problemen gekend te hebben mag verwacht worden dat hij de zaken beter kan situeren in de tijd.

Toen de taliban naar uw huis kwamen was u aanwezig (CGVS, p. 18). De taliban vroegen aan uw moeder waar u was en ze zei dat u uit het huis gevlucht was en niet wist waar u was (CGVS, p. 19). Het is echter merkwaardig dat de taliban op dat moment het huis niet doorzocht hebben. Het woord van uw moeder volstond voor hen. Dit is nochtans merkwaardig aangezien ze u en uw ouders reeds heel wat kansen gegeven hadden en dit gespreid over een langere tijdsperiode. U kreeg dus nogmaals tijd om te vluchten. Het is bovendien onlogisch dat de taliban niet gewoon uw huis binnenvielen om u te komen halen. Het feit dat ze brieven konden neerleggen en langskwamen bij uw thuis wijst erop dat ze u perfect wisten te vinden. De taliban hadden trouwens eerder neergeschreven in de tweede dreigbrief dat ze u zouden zoeken en levend vangen ("pursue and capture alive") als u zich niet vrijwillig naar hen begaf (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 2). Dat de taliban toch zouden hebben nagelaten om het huis binnen te vallen, gelet op hun dreigende taal in het verleden, kan niet overtuigen. Uw verklaringen laten toe op dit punt eerder te concluderen dat de taliban wilden dat u zou vluchten wat eigenlijk geen steek houdt aangezien u verklaart dat ze u willen rekruteren. Het hoeft weinig betoog dat deze geschilderde gang van zaken niet kan overtuigen.

Het commissariaat-generaal stelt zich eveneens ernstige vragen over uw verklaringen omtrent het gedrag dat uw ouders stelden. Zo verklaarde u dat uw ouders het initieel verborgen hielden voor u dat de taliban u wilden. Het was pas na twee waarschuwingen en de tweede brief dat u te weten kwam dat de taliban u wilden (CGVS, p. 17, 18). Het houdt echter geen steek dat uw ouders het zouden blijven verzwijgen. Dat ze het niet zeiden omdat u bezorgd zou zijn is geen afdoende verklaring. Zo verklaarde u dat als de taliban u gekruist hadden of u zagen in persoon dat ze u gewoon meegenomen zouden hebben (CGVS, p. 17). Dat uw ouders dit verzwegen maar u dus wel blootstelden aan dergelijk risico telkens dat u buitenkwam is onlogisch. Er kan immers verwacht worden dat uw ouders u er wel van op de hoogte zouden brengen zodat voorzorgsmaatregelen genomen konden worden, in casu quod non. U was bovendien ook oud genoeg om zaken die u rechtstreeks aanbelangen te mogen weten. Dat uw ouders het verzwegen doet vermoeden dat ze de taliban hun eis niet serieus namen wat niet aannemelijk is gelet op de reputatie die de taliban heeft. Uw verklaringen omtrent hun gedrag komt bijgevolg weinig doorleefd over wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder kan geen geloof gehecht worden aan de benadering van de taliban na uw vertrek uit Afghanistan. U verklaarde dat de taliban slechts één keer, redelijk recent, nu ze het land ingenomen hebben langsgesproken zijn om te vragen naar u (CGVS, p. 21). Nochtans verklaarde u eerder dat de taliban zeiden, toen ze de eerste keer naar uw huis kwamen, dat als uw familie niet deed wat hen opgedragen werd niet alleen uw leven op het spel stond maar ook dat van hen (CGVS, p. 19). Dat ze u pas een tweede keer zouden komen zoeken na drie jaar is weinig geloofwaardig. Dat het is omdat ze nu recent het land ingenomen hebben is geen afdoende verklaring hiervoor (CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen bleek namelijk dat ze eveneens in staat waren om langs te komen toen ze het land nog niet ingenomen hadden. Daarnaast is het ook onlogisch dat uw familie verder geen problemen gekend heeft (CGVS, p. 14, 20). Hun leven werd namelijk ook bedreigd en ze hebben niet gedaan wat de taliban vroeg van hen (CGVS, p. 19). Dit doet weerom vermoeden dat de door u verklaarde problemen onbestaande zijn. Bovendien verklaarde u op een gegeven moment, toen u gevraagd werd hoe vaak de taliban bij uw thuis langsgesproken waren, dat ze slechts één keer gekomen waren (CGVS, p. 19). Dat u op dat moment geen notie maakte van de recente benadering is zeer merkwaardig en komt weinig doorleefd over.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen aangaande uw broer E.(...) verder afbreuk doen aan uw algemene geloofwaardigheid. U bent er namelijk op geen enkele manier in geslaagd om werkelijk aan te tonen dat uw broer E.(...) werkelijk actief was voor de politie. Zo trachtte u het commissariaat-generaal te overtuigen van zijn werk door enkele documenten en twee foto's neer te leggen (Administratief dossier – Groene map). De neergelegde foto's volstaan echter niet aangezien niet met zekerheid bevestigd kan worden dat het uw broer is op de foto. Er werd namelijk geen identiteitsdocument van uw broer neergelegd en ook geen foto van jullie twee samen. Over de neergelegde documenten die te maken hebben met uw broer zijn werk dient eerst en vooral gesteld te worden dat het nauwelijks serieus te nemen is dat u niet wist wat u precies neerlegde. Er wordt verwacht van verzoekers dat ze kunnen vertellen wat ze precies neerleggen en waarom, in casu quod non (CGVS, p. 3, 4). Zelf na vertaling blijft onduidelijk wat enkele neergelegde documenten precies moeten voorstellen. Zo blijkt uit de vertaling dat bij het ene document het begin ervan ontbreekt (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 6). Dat voorgaand document zogezegd aan uw broer toebehoorde spreekt trouwens niet in uw voordeel. Zo staat er onder meer op dat de persoon in kwestie, een naam staat er niet op, een winkelier was in 1389 (= 2010) en afkomstig is van Qala-e shahi. De persoon werd volgens dit document gerekruteerd in 1385 (=2006) wat zeer onlogisch is aangezien uw broer toen pas 11 jaar geweest kon zijn (CGVS, p. 12). Dit document heeft bijgevolg geen meerwaarde om aan te tonen dat uw broer bij de politie zat. Integendeel, het versterkt enkel het vermoeden dat u gelogen hebt over het profiel van uw broer. Het andere document betreft een voedselkaart van een politieagent (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 7). Het is echter onduidelijk wat u hiermee tracht aan te tonen. Het document betreft bovendien een kopie en de startdatum van loonontvangst is duidelijk uitgewist met Tipp-Ex op het origineel (Administratief dossier – Groene map, kopie stuk 4). Dat u iets tracht te verbergen kan bijgevolg niet ontkend worden. Daarenboven blijkt uit vertaling van één van de bevestigingsbrieven, geschreven door uw vader, dat uw broer gediend heeft in het nationale leger (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 3). Het hoeft echter weinig betoog dat het Afghaanse nationale leger niet hetzelfde is als de Afghaanse politie. Dat uw vader zich over dergelijk iets zou vergissen is dus wel zeer merkwaardig. Deze vaststellingen komen weinig serieus over aangezien verwacht wordt dat uw verklaringen coherent zijn met de neergelegde documenten, in casu quod non.

In lijn met het voorgaande dient opgemerkt te worden dat er tevens geen zekerheid bestaat over het feit of uw broer al dan niet dood is. U toonde wel een video maar u bent er niet in geslaagd om aan te tonen dat de persoon in de video werkelijk uw broer is. Daarnaast verklaarde u dat er een certificaat tussen de documenten zat dat aantoonde dat uw broer gestorven is (CGVS, p. 22). Na vertaling bleek dit echter niet het geval te zijn. Zoals eerder aangehaald is het weinig serieus te noemen dat u niet weet wat u precies neergelegd heeft. Dit doet vermoeden dat u geen interesse hebt in uw eigen problemen en eveneens geen enkele moeite ondernam om uw relaas goed te onderbouwen. Deze en voorgaande vaststellingen zorgen ervoor dat u het CGVS niet hebt kunnen overtuigen van uw broer zijn profiel en zijn vermeende dood. Deze vaststellingen tasten uw algehele geloofwaardigheid verder aan.

Met betrekking tot de door u neergelegde dreigbrieven dient, in het licht van de bovenstaande observaties, gesteld te worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn en overeenstemmen met de inhoud van de documenten, in casu quod non. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Blauwe map). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde. Wat de door u neergelegde brieven betreft, waarin feiten bevestigd worden door de ontwikkelingsraad en dorpsouderen, dient aangestipt te worden dat deze een gesolliciteerd karakter hebben (Administratief dossier – Groene map, stuk 5, 6). Deze werden namelijk geschreven op vraag van uw vader nadat de feiten zich voorgedaan hadden, dus enkel in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Tot slot dient nog aangestipt te worden dat u verklaarde nooit asiel in een andere Europees land te hebben gevraagd (CGVS, p. 7). Nochtans dient hierbij opgemerkt te worden dat u landen zoals Griekenland, Italië en Frankrijk bent gepasseerd (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 32; CGVS, p. 21) zonder een VIB in te dienen. Dat u dit echter nagelaten heeft ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen aangezien verwacht kan worden dat een VIB gedaan wordt in het eerste veilige land waar u binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van uw verzoek liggen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De overige documenten die u hebt neergelegd kunnen deze beoordeling niet ombuigen. De taskara van uw vader, de taskara van uw moeder, een arbeidsovereenkomst van uw werk hier in België en de enveloppe waarmee u de documenten toegestuurd kreeg staan volledig los van de door u beweerde vrees. Met de opmerkingen die gegeven werden op de notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 02/09/2021, werd rekening gehouden bij de beoordeling van dit verzoek om internationale bescherming.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift vooreerst dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn jonge leeftijd bij de beoordeling van zijn asielrelaas. Verzoeker slaagt er met dit betoog niet in te overtuigen. Ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van zijn leeftijd niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de procedure van zijn verzoek om internationale bescherming zijn asielrelaas op een samenhangende wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Aangaande verzoekers verklaring dat hij een jonge leeftijd heeft, dient te worden benadrukt dat uit het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij van 11 augustus 2020, blijkt dat verzoeker op 11 augustus 2020 ouder is dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 juni 2021 nog zeer jong of zelfs minderjarig was.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om inzake het voorgaande ook maar enige verdere en concrete duiding te verstrekken. Hij beperkt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn leeftijd en het gegeven dat hij ten tijde van de gebeurtenissen zestien jaar oud was. Hij toont niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat hij zou aantonen dat of op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan te dezen bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen en het verwijt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn jonge leeftijd.

Waar hij wil benadrukken dat zijn ouders hem zijn geboortedatum hebben verteld en alleen maar kan doorgeven wat zijn ouders hem vertelden en hierbij aanvoert dat de taskara werd aangemaakt in het bijzijn van zijn vader die zei hoe oud zijn zoon was, gaat verzoeker voorbij aan het gegeven dat hij zijn taskara niet neerlegde, waardoor ook niet kan worden geverifieerd wat hierin staat opgenomen betreffende zijn leeftijd. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoeker nogmaals gewezen op het resultaat van het leeftijdsonderzoek van de dienst Voogdij, doch verzoeker blijft vasthouden aan de initieel door hem aangevoerde geboortedatum van 15 maart 2003 (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Hoewel hij thans aangeeft dat hij dit van zijn ouders heeft vernomen, zou kunnen worden verwacht dat hij zijn geboortedatum ook volgens de Afghaanse kalender kan geven, waarin hij echter in gebreke blijft (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). De Raad stelt vast dat verzoeker daarentegen wel kan zeggen in welke maanden de gewassen die zijn vader met zijn hulp teelden, gezaaid en geoogst werden en stelt hierbij uitdrukkelijk dat dit volgens de Afghaanse kalender gaat (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). In de door verzoeker geschetste context acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekers ouders verzoekers geboortedatum enkel en alleen in de westerse kalender meegaven en hij bijgevolg geen enkele notie heeft van zijn geboortedatum in de Afghaanse kalender.

Het louter verwijzen naar het behoren tot een minderheidsgroep, de Pashai, en de algemene argumentatie dat hij een kind was tijdens de incidenten en minderjarige jongens en tieners gevisieerd worden door de taliban en door hen vervolgd omwille van geslacht en leeftijd, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Verzoeker stelt dat hij het gehoor niet in zijn moedertaal kon afleggen en tijdens het persoonlijk onderhoud te hebben aangegeven dat hij de tolk niet volledig verstond. Het feit dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die niet in zijn beoordeling betreft acht verzoeker onzorgvuldig.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken telkenmale met een tolk Pashtou zijn verklaringen aflegde. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker verhinderd werd verklaringen af te leggen, noch bij machte was de tolk te verstaan. Noch op de Dienst Vreemdelingenzaken noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaf verzoeker te kennen dat hij problemen had met de tolk Pashtou. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaf verzoeker in eerste instantie aan de aldaar aanwezige tolk Pashtou goed te begrijpen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Ook stelde verzoeker verder dat zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen en hij de tolk goed verstaan had en dat hij aldaar kort alle essentiële elementen heeft weergegeven waarom hij een verzoek om internationale bescherming indiende (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd verzoeker gevraagd of hij de tolk goed had begrepen, waarop hij bevestigend antwoordde, maar wel stelde dat hij de tolk niet volledig verstond. Wanneer de *protection officer* opmerkte dat verzoeker de vragen heeft beantwoord en dus veronderstelde dat hij de tolk voldoende heeft begrepen, stelde verzoeker dat het gemakkelijker zou gaan in Pashai, omdat hij dan meer vrij en comfortabel kon vertellen om vervolgens verder aan te geven dat er misschien misverstanden zijn, maar dat hij wel in staat was alle details met betrekking tot zijn problemen te geven (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat daar waar verzoeker aanvoert dat hij de tolk niet voor 100 % verstond en een tolk Pashai beter zou zijn, verzoekers raadsman een verlenging van twee weken vraagt om opmerkingen te formuleren op de notities van het persoonlijk onderhoud, waarop er geantwoord wordt dat dit geen probleem is (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). De Raad stelt blijkens het administratief dossier vast dat dat er opmerkingen op de notities werden geformuleerd, maar deze geen afbreuk kunnen doen aan de motieven op basis waarvan er geoordeeld werd dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. Ook wordt vastgesteld dat het persoonlijk onderhoud vlot is verlopen en er nergens sprake was van communicatieproblemen. Verzoeker duidt overigens ook in het verzoekschrift niet over welke misverstanden of communicatieproblemen het zou gaan en of en in welke mate deze van invloed zouden kunnen zijn geweest op de beoordeling in de bestreden beslissing. Tot slot dient te worden opgemerkt dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift de bijstand van een tolk Pashtou vraagt. Bovenstaande vaststellingen kunnen dan ook niet worden verklaard door een verkeerde vertaling door de tolk of een onzorgvuldigheid van de dossierbehandelaar.

Waar verzoeker aanvoert dat hij jong en veel te klein was toen zijn broer stierf (dertien jaar) en dat de taliban hem slechts op latere leeftijd konden vragen om zich bij hen aan te sluiten, brengt hij geen informatie bij waaruit zou blijken dat de taliban geen beroep zouden doen op kinderen van die leeftijd. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat de taliban drie à vier jaar zouden wachten om hem te benaderen nadat ze zijn broer gedood hebben. Te meer verzoeker ouder blijkt te zijn dan dat hij initieel opgaf (zie hoger) en bijgevolg al enige tijd geen kind meer was voor zijn vertrek. Het argument dat de verplichte aansluiting bij de taliban als een soort wraakactie geldt en gangbare praktijk uitmaakt, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Verzoeker voert met betrekking tot de vaststelling dat hij de ontvangen waarschuwingen niet kon plaatsen in de tijd aan dat de mate van detaillering die het Commissariaat-generaal vraagt te vergaand is te meer hij Afghanistan verliet op minderjarige leeftijd een viertal jaar geleden. Verzoeker kan hiermee niet overtuigen te meer uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij geen problemen heeft om zaken in de tijd te situeren. Zo geeft hij aan dat hij zich op het ogenblik van zijn persoonlijk onderhoud al een jaar in België bevindt, kan hij het jaar situeren waarin hij begon naar de moskee te gaan en dit opnieuw in de westerse kalender en kan hij situeren wanneer hij de laatste keer zijn familie heeft gehoord (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 9, 14). De argumenten dat het lang geleden was en dat hij amper tot niet kan lezen, volstaan dan ook geenszins ter verschoning. Zo werd

vastgesteld dat verzoeker ouder is dan dat hij zich voordoet en dat hij niet volledig analfabeet is. aangezien hij op een gegeven moment verklaarde een beetje Pashtou te kunnen lezen.

Van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, gezien kan verwacht worden dat levensbepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben waardoor deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. Verzoeker toont overigens niet aan dat analfabetisme de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn om zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. De Raad stelt immers vast dat verzoeker op verschillende vragen wel degelijk aantoonde getallen en jaartallen te kunnen onthouden.

Met het betoog dat hij voor het bekomen van de neergelegde documenten beroep heeft gedaan op anderen en hij, gezien hij amper tot niet kan lezen geen oordeel kan vormen over de echtheid van de documenten, maar ervan uitgaat dat zijn familie uit goede wil handelde, doet verzoeker geen afbreuk aan de concrete vaststellingen met betrekking tot de neergelegde documenten. Van verzoeker mag verwacht worden dat hij de inhoud van de stukken die hij neerlegt ter staving van zijn nood aan internationale bescherming uitvoerig kan toelichten. Ook van iemand die ongeletterd is, kan in een dergelijk geval worden verwacht dat hij desbetreffend de nodige interesse aan de dag legt teneinde de concrete inhoud van de stukken te achterhalen en zich dit ook blijft herinneren. Deze stukken vormen immers de kern van verzoekers asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker er enigszins concrete en uitvoerige verklaringen over kan afleggen. De vaststelling dat verzoekers verklaringen omtrent de oorzaak van zijn problemen en de neergelegde documenten, zijnde de dood van zijn broer, niet in overeenstemming zijn met elkaar, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers relaas. Het argument dat hem werd gezegd dat hij documenten moest voorleggen om een positieve beslissing te krijgen ontslaat hem niet van enige betrokkenheid bij de documenten die hij neerlegt.

Waar verzoeker louter volhardt dat de neergelegde foto's echt zijn en stelt dat hij ook een video toonde van de begrafenis van zijn broer, plaatst hij onderstaande pertinente vaststellingen niet in een ander daglicht:

“Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen aangaande uw broer E.(...) verder afbreuk doen aan uw algemene geloofwaardigheid. U bent er namelijk op geen enkele manier in geslaagd om werkelijk aan te tonen dat uw broer E.(...) werkelijk actief was voor de politie. Zo trachtte u het commissariaat-generaal te overtuigen van zijn werk door enkele documenten en twee foto's neer te leggen (Administratief dossier – Groene map). De neergelegde foto's volstaan echter niet aangezien niet met zekerheid bevestigd kan worden dat het uw broer is op de foto. Er werd namelijk geen identiteitsdocument van uw broer neergelegd en ook geen foto van jullie twee samen. Over de neergelegde documenten die te maken hebben met uw broer zijn werk dient eerst en vooral gesteld te worden dat het nauwelijks serieus te nemen is dat u niet wist wat u precies neerlegde. Er wordt verwacht van verzoekers dat ze kunnen vertellen wat ze precies neerleggen en waarom, in casu quod non (CGVS, p. 3, 4). Zelf na vertaling blijft onduidelijk wat enkele neergelegde documenten precies moeten voorstellen. Zo blijkt uit de vertaling dat bij het ene document het begin ervan ontbreekt (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 6). Dat voorgaand document zagezegd aan uw broer toebehoorde spreekt trouwens niet in uw voordeel. Zo staat er onder meer op dat de persoon in kwestie, een naam staat er niet op, een winkelier was in 1389 (= 2010) en afkomstig is van Qala-e shahi. De persoon werd volgens dit document gerekruteerd in 1385 (=2006) wat zeer onlogisch is aangezien uw broer toen pas 11 jaar geweest kon zijn (CGVS, p. 12). Dit document heeft bijgevolg geen meerwaarde om aan te tonen dat uw broer bij de politie zat. Integendeel, het versterkt enkel het vermoeden dat u gelogen hebt over het profiel van uw broer. Het andere document betreft een voedselkaart van een politieagent (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 7). Het is echter onduidelijk wat u hiermee tracht aan te tonen. Het document betreft bovendien een kopie en de startdatum van loonontvangst is duidelijk uitgewist met Tipp-Ex op het origineel (Administratief dossier – Groene map, kopie stuk 4). Dat u iets tracht te verbergen kan bijgevolg niet ontkend worden. Daarenboven blijkt uit vertaling van één van de bevestigingsbrieven, geschreven door uw vader, dat uw broer gediend heeft in het nationale leger (Administratief dossier – Groene map, stuk 10, p. 3). Het hoeft echter weinig betoog dat het Afghaanse nationale leger niet hetzelfde is als de Afghaanse politie. Dat uw vader zich over dergelijk iets zou vergissen is dus wel zeer merkwaardig. Deze vaststellingen komen weinig serieus over aangezien verwacht wordt dat uw verklaringen coherent zijn met de neergelegde documenten, in casu quod non.

In lijn met het voorgaande dient opgemerkt te worden dat er tevens geen zekerheid bestaat over het feit of uw broer al dan niet dood is. U toonde wel een video maar u bent er niet in geslaagd om aan te tonen dat de persoon in de video werkelijk uw broer is. Daarnaast verklaarde u dat er een certificaat tussen de documenten zat dat aantoonde dat uw broer gestorven is (CGVS, p. 22). Na vertaling bleek dit echter niet het geval te zijn. Zoals eerder aangehaald is het weinig serieus te noemen dat u niet weet wat u precies neergelegd heeft. Dit doet vermoeden dat u geen interesse hebt in uw eigen problemen en eveneens geen enkele moeite ondernam om uw relaas goed te onderbouwen. Deze en voorgaande vaststellingen zorgen ervoor dat u het CGVS niet hebt kunnen overtuigen van uw broer zijn profiel en zijn vermeende dood. Deze vaststellingen tasten uw algehele geloofwaardigheid verder aan.

Met betrekking tot de door u neergelegde dreigbrieven dient, in het licht van de bovenstaande observaties, gesteld te worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn en overeenstemmen met de inhoud van de documenten, in casu quod non. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Blauwe map). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde. Wat de door u neergelegde brieven betreft, waarin feiten bevestigd worden door de ontwikkelingsraad en dorpsouderen, dient aangestipt te worden dat deze een gesolliciteerd karakter hebben (Administratief dossier – Groene map, stuk 5, 6). Deze werden namelijk geschreven op vraag van uw vader nadat de feiten zich voorgedaan hadden, dus enkel in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.”

Wat betreft de foto's die verzoeker per aanvullende nota neerlegt, dient te worden opgemerkt dat deze geen klaarheid scheppen. Opnieuw kan hieruit niet blijken dat het om verzoekers broer gaat op de foto en zeker omdat er nog steeds geen identiteitsdocument van zijn broer werd neergelegd.

Waar verzoeker in het verzoekschrift spreekt over nieuwe gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan die zijn nood aan internationale bescherming aantonen, namelijk de vlucht van zijn broer en diens verblijf momenteel in Istanbul (waarvan verzoeker per aanvullende nota een foto van neerlegt), het onderduiken van zijn moeder met kleine zus en broer bij de oom en de vlucht van verzoekers vader die momenteel vastzit in Iran, kan hij niet overtuigen.

Verzoeker voert hierbij aan dat zijn gezinsleden zijn gevlucht omwille van de vrees gevisieerd te worden door de taliban nu zij de macht in handen hebben omwille van het werk van verzoekers overleden broer, de problemen van verzoeker, alsook het feit dat verzoeker in het buitenland verblijft en omwille van het gegeven dat zij tot een minderheidsgroep behoren.

De stelling gevisieerd te worden omwille van het werk van verzoekers broer en verzoekers problemen, werd hoger niet geloofwaardig geacht. Het louter verklaren dat zijn familie de taliban vreest omwille van het feit dat verzoeker in het buitenland verblijft en omwille van het gegeven dat zij tot een minderheidsgroep behoren volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

In het verzoekschrift gaat verzoeker in op zijn toekomstgerichte vrees omwille van het gegeven dat hij op jonge leeftijd Afghanistan heeft verlaten en sindsdien in westerse landen verbleef en dit intussen ruim vier jaar. Bij een terugkeer zal hij zeker als verwesterd worden gepercipieerd. Hij benadrukt dat uit informatie blijkt dat het vooral jonge Afghanen zijn, die hun tienerjaren in het buitenland doorbrachten, die vervolging riskeren omdat men ervan uitgaat dat zij door hun leeftijd erg beïnvloedbaar zijn. Verzoeker riskeert ook het slachtoffer te worden van geweld en verstoting door de Afghaanse gemeenschap.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het van belang zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met het profiel van verzoekende partij en het handhavingsbeleid ervan.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *"zina"* – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken. (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te

houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "*to play the game*". Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een geïntegreerde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

In casu maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij zich dermate westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan om deze reden problemen zal kennen onder het talibanregime en zijn huidige wetgeving, voorschriften, gebruiken en aanbevelingen. Enig internaliseren van westerse waarden en normen wordt niet *in concreto* aangetoond.

Een louter door tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl is in beginsel geen afdoende reden om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat deze levenswijze bijzonder belangrijk is voor hem en een wezenlijk bestanddeel vormt van zijn identiteit of zijn morele integriteit. Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke.

Door er louter op te wijzen dat hij op jonge leeftijd Afghanistan heeft verlaten en sindsdien in westerse landen verbleef en dit intussen ruim vier jaar, maakt verzoeker geenszins concreet aannemelijk dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. Hij komt immers niet verder dan te verwijzen naar algemene landeninformatie met betrekking tot de algemene situatie in Afghanistan alsook naar voorgaande arresten van de Raad, zonder evenwel concreet te duiden op welke wijze de elementen uit deze zaken gelijkaardig zouden zijn aan zijn situatie.

In zoverre hij zou betogen dat vooral jonge Afghanen wie in hun tienerjaren in het buitenland verbleven vervolging riskeren omdat men ervan uitgaat dat ze door hun leeftijd erg beïnvloedbaar zijn, wordt door hem niet nader uitgewerkt of geconcretiseerd. Zijn betoog mist elke persoonlijke invulling.

Waar ter terechtzitting wordt gesteld dat verzoeker een vast contract heeft in een “bloemenfabriek” te Destelbergen, stelt de Raad vast dat hiervan geen enkel begin van bewijs wordt neergelegd.

Uit wat voorafgaat blijkt dat wat verzoeker heden uiteenzet te summier en te beperkt is alsook de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking missen om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken. Er kan niet blijken dat verzoeker zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er sprake is van gewijzigde opvattingen, een gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen, zoals vormgegeven door de taliban. Verzoeker laat na om *in concreto* aan te tonen dat hij zich ondertussen westerse gedragingen of opvattingen eigen heeft gemaakt.

De Raad wijst erop dat verzoeker, die in het verzoekschrift voorhoudt in 2018 uit Afghanistan te zijn vertrokken en volgens het leeftijdsonderzoek 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van twee jaar bij binnenkomst in België in 2020, waardoor kan worden afgeleid dat hij minstens bij zijn vertrek in 2018 zestien à zeventien jaar was en bijgevolg al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Verzoeker toont niet aan dat hij de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin hij is opgegroeid heden niet langer kent. De duur van zijn verblijf in België is verder zo kort dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden, mede gelet op zijn verklaring dat hij nog contact heeft gehad met zijn familie

(Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13), dat hij ongeveer een jaar naar de madrassa ging, dat hij met zijn vader naar de moskee ging en hem hielp met diens activiteiten (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, 10, 13). Met een verwijzing naar zijn loutere verblijf in westerse landen, zonder verdere concrete invulling daarvan, maakt verzoeker geenszins concreet aannemelijk dat hij daadwerkelijk is verwesterd, noch dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Verzoeker toont aldus niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

De Raad besluit dat verzoeker niet *in concreto* aanduidt dat er in zijn hoofde heden sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Nergens uit zijn verklaringen is verder gebleken dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan ook werkelijk problemen zal kennen omwille van het feit dat hij er een tijd niet heeft gewoond.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker bijgevolg niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan beschouwd zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban.

Waar verzoeker nog wijst op algemene informatie over terugkeerders uit Europa die door de Afghaanse gemeenschap worden verstoten, herhaalt de Raad vooreerst dat stigmatisering en uitstoting/verstoting slechts in uitzonderlijke gevallen als vervolging kunnen beschouwd worden. Te dezen heeft verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag gemaakt van een dergelijke vrees en brengt hij gedurende de procedure voor de Raad evenmin concrete aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden.

In zoverre verzoeker verwijst naar het leven onder taliban-bewind, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en lijfstraffen, willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in het verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, toont verzoeker dit ook niet aan.

Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de door hem geciteerde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op zijn individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan aangenomen worden dat verzoeker verwesterd is of dat zij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Verdrag

van Genève op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging en het betoog van verzoeker hierover, dan ook niet relevant noch dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire situatie en socio-economische in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (heden: de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoekende partij moet daarbij aannemelijk maken dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdiseerd of dat hij behoort tot een groep van geïdiseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's -aanvallen en '*unexploded ordnance*', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan, januari 2023*, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023. Verzoeker voert echter geen persoonlijke elementen aan die aantonen dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Gelet op het voormelde, toont verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF